

Kotikaupunkimme

Kotikirkkomme

Pattijoen Metsäkirkko. Kuva: Kirsti Vähäkangas

Elävän tulen ja veden kirkko

Pattijoen Metsäkirkko, luonnonläheinen hiljentymispaikka

Ohut lumikerros peittää maan. Valot loistavat Metsäkirkon ikkunoista. Partiolippukunta Tervastulen johtaja Juhani Pyhtilä eli Jussi tepastelee pihalla. Hän toivottaa vierailijat lämpimästi tervetulleeksi Salamantereiden rakentamaan kirkkoon.

Metsäkirkko sijaitsee metsän siimeksessä lähellä partiokämppeä ja muita partioleirin rakennuksia. Meri lainehtii vajaan kilometrin päässä. Valtatielle numero kahdeksan on matkaa noin kolme kilometriä. Täällä moni käy hiljentymässä ympäri vuoden.

Paikka tunnetaan muun muassa tiekirkkona. - Ilmoitautuimme kahdeksan vuotta sitten tiekirkkojärjestelmään, kun seurakunta ei ollut kiinnostunut asiasta, Jussi muistelee tapahtumia, joiden seurauksena partiolaisten leirikirkosta tuli suosittu tiekirkko.

Pattijoen Metsäkirkkoon tutustuu kesäisin muutama sata vierailijaa. Partiolippukunnalla on tarkoitus jatkaa tiekirkkotoimintaa myös ensi kesänä, joka merkitsee sitä, että kirkossa on aina opas paikalla. Vierailijat ohjataan perille Leipurin Keitaalta saakka. Kirkolle johtava tie on aivan vasta saanut nimekseen Leiritie.

Salamanterit sen tekivät

Istumme takkatulen loisteessa rakennuksessa, joka alkujaan on ollut Pattijoen kanttorilan riihi. Se siirrettiin Pertunlettoon vuosina 1974 -1975 partiolaisten yöpymispaikaksi. - Niiltä ajoilta on jäljellä kämpän parvi, jossa voi yönsä viettää vieläkin, Jussi vahvistaa. Kun sitten alueelle tuotiin pappilan vanha riihi, josta rakennettiin partiolaisille uudet yöpymistilat, jäi tämä rakennus vähäiselle käytölle. - Silloin näin unen, jossa näytettiin kirkon piirustukset, kertoo Jussi. Tämä paikka tehtiin alkujaan leirikirkoksi.

Kirkon rakentaminen aloitettiin heti kesäkuun alussa 1995, kun koulut olivat loppuneet. Toisen lomapäivän aamuna rakennustyömaalle saapui yhdeksän 16-vuotiasta vaeltajatyttöä eli ryhmä

Salamanterit sekä kaksi aikuista miestä ja hurja määrä sääskiä. - Se oli harvinaisen sääskinen kesä, Jussi muistelee.

Ensiksi tehtiin perustukset. Perustuksiin muurattiin Pattijoen seurakunnan nimikkolähetin, Tuula Tötterstömin Raamattu, jota hän oli käyttänyt Zaireissa työskennellessään. - Raamatusta oli ilmestynyt uusi painos ja Tuula antoi minulle vanhan Raamattunsa poltettavaksi, Jussi kertoo ja jatkaa, ettei pystynyt polttamaan kirjaa.

Takaseinän mustuneet hirret kielivät rakennuksen alkuperäisestä käyttötarkoituksesta. Viljan puintiin käytetyt varstat nojaavat saarnatuoliin. Osa seinistä veistettiin rakennusvaiheessa puhtaaksi noesta piilukirveellä.

Rakennuksen päätyyn rakennettiin tila alttarille sekä kellotorni. Tornin katto nikkaroitiin maassa ja hinattiin sitten ylös omalle paikalleen. - Kun kukaan ei uskaltanut mennä noin ylös naulaamaan, Jussi perustelee. Kellotornin huipulla kohoaa risti kohti taivasta. Väki kutsutaan kirkkoon narusta vedettävällä kellolla, jonka lahjoittivat Tervaskannot, eli vanhemmat partiolaiset. Kellon on valanut Eino Tuomaala.

Kirkon penkit nikkaroitiin puusta, samoin saarnatuoli, joka sijoitettiin salin vasempaan nurkkaan. Heilaloiden lahjoittama harmoni jököttää tukevasti saarnatuolin juurella valmiina avustamaan virrenveisuussa. Teuvo Aaltonen lahjoitti kirkolle koraalikirjat. Virsikirjat, joihin on painettu partiolaisten oma iltavirsi, saatiin Tervaskannoilta.

Luonnonvalo ja veden solinaa

Luonnonvalo kirkkosaliin saadaan auringonsäteistä, jotka tulvivat kesäisin alttarille suurista ikkunoista. Valaistukseen käytetään kynttilöitä, joita nytkin palaa kirkkosalissa kymmenittäin. Tilaisuuksissa takassa palaa tuli, onhan kyseessä elävän tulen ja veden Metsäkirkko.

Kirkkoon vedettiin vesijohto, jotta saataisiin puro solisemaan alttarille. - Vesi tulee kunnan verkostosta ja pintaputket ovat nyt jäässä, Jussi selvittää.

Jotta kirkon kalustus olisi täydellinen, Salamanterit tekivät kattokruunun omassa pajassa vanhanaikaisesti hengareista takomalla. Samoin he takoivat kastemaljan. Ympäristöön sopivan kolehtiastian vaeltajatyöt nikkaroivat puusta.

Sanallisen esikuvansa Metsäkirkko sai Norjasta, jossa vastaavanlaisia hiljentymispaikkoja on rakennettu metsien keskelle. Kesällä 1995 esitettiin televisiossa ohjelma yhteispohjoismaisesta jumalanpalveksesta Norjasta ja sen nähtyään Jussi tiesi, että oikea nimi partiolaisten leirikirkolle on Metsäkirkko.

Piispa Olavi Rimpiläinen siunasi Metsäkirkon käyttöön Pyhän Ristin päivänä 14.9.1995. Piispan kaulaan oli kietaistu partiohuivi ja hän muisteli tilaisuudessa omia partiokokemuksiaan.

- Tätä aluetta on rakennettu yli 30 vuoden ajan. Eikä tuntiakaan ole tehty palkan edestä, Jussi kiteyttää partiolaisten toimintaa leirialueen hyväksi.

Esineillä omat tarinansa

Metsäkirkon irtaimisto on lähes poikkeuksetta saatu lahjoituksena, niinpä jokainen esine voisi kertoa tarinan.

Metsäkirkon alttari on rakennettu kivistä. Päällimmäiseksi laitettiin laattakivi, josta saatiin Raamatulle oma paikka. Ensimmäiset kivet ovat peräisin pihapiiristä mutta sen jälkeen kiviä on

tuotu paikalle ympäri maailmaa. - Partiolaiset ovat tuoneet niitä vaelluksiltaan, Jussi kertoo ja näyttää vaaleaa erikoisen mallista kiveä, jonka hän toi matkaltaan Israelista.

Nähtyään tämän kiven Genesaretin järven rannalla Jussi tiesi heti, että sille on paikka Metsäkirkon alttarilla. Hän kertoo pelänneensä, ettei kivi pääse läpi lentokentän turvatarkastuksesta. Kuten arvata saattaa hänen oli kaivettava se esille matkatavaroiden joukosta. Virkailija häipyi kiven kanssa jonnekin mutta palasi pian takaisin kantaen sitä arvokkaasti kämmenillään.

Liisa Ingerttilä valmisti käytävämaton ja vihkirijyn, joka levitetään alttarille häiden yhteydessä. Tekstiilien värit toistavat tulen, veden ja valon teemaa.

Eira Päckilä on valmistanut Metsäkirkolle rakentajien lahjoittaman juhlatiinan. - Tämä ei ole messukasukka vaan juhlatiina ja näin sitä voi myös maallikko käyttää, Jussi täsmentää. Kymmenen käskyä - taulun lahjoitti Pattijoella opettajana toiminut ja partiotyössä mukana ollut Kerttu Turunen, Tervaskanto hänkin, nyt Kuopiosta käsin.

Käyttöä kaikkina vuodenaikoina

Koska metsäkirkkoa ei rakennettu koristeeksi, vaan ahkeraan käyttöön, onnistuu siellä häiden, ristiäisten, kihlajaisten ja muiden tilaisuuksien järjestäminen ympäri vuoden. Jussi kertoo, että pikkujouluryhmät täyttävät tilat marraskuusta joulukuun. Tuomaan päivänä julistetaan joulurauha metsän väelle. - Ei sitä silloin kymmenen vuotta sitten osattu edes kuvitella, että kirkko tulisi näin ahkeraan käyttöön, toteaa Jussi Pyhtilä vaatimattomasti.

Kirsti Vähäkangas

Lähteet: Metsäkirkon esitteet, Juhani Pyhtilä: Haastattelu

Juttu on julkaistu Raahelaisessa 21.1.2006 - [Sivun sisältöä ei päivitetä.](#)

Kirkot Raahessa

Raahen kaupungin alueella toimii yhteensä viisi virallista kirkkoa, ne ovat:

1. [Raahen kirkko](#)
2. [Saloisten kirkko](#)
3. [Pattijoen kirkko](#)
4. [Pattijoen Metsäkirkko](#)
5. [Merimieskirkko](#)

Brahenkatu 2:ssa toimii [Ortodoksien rukoushuone](#)

[Kotikirkkomme](#)

[Ookko kuullu](#)

Kotikaupunkimme

